

Ma olli, ja jäi siina ellama. Ja need
Kaewud laskis ta keif jälle üleskaewa-
da, mis temma Issa Abraami Väiwil
seäl ollid kaematud: ja mis Wilisti-Ma
Kahwas parrast Abraami Surma ollid
kinnimatnud. Peäle sedda kaewasid I-
saaki Sullased seäl Orgus ka ued Kaew-
ud, ja leidsiwad Bet. Ugga Kera-
ri Siina Karjatsed riidiesid Issaaki Kar-
jastega, ja ütlesid: Se Wessi on meie
parrast. Issaaki Sullased kaewasid tei-
se koha Kaewo, selle parrast riidles Ke-
rari-Kahwas ka; kus Issaak wöttis
ommad Telgid üles, ja läks jälle ema-
le; seäl kaewasid temma Kahwas kol-
mande koha, ja selle Kaewo parrast ei
rielnud nemmad mitte. Siis Issaak üt-
les: Müüd on Jehowa meie io latemat
Rumi annud, meie woime siin Maal
kossuda.

S. 157. Parrast läks Issaak seält üles
Beers

Beersabapole Kanaani-Male (S. 130), ja
Jehowa andis ennast temmale seälsam-
mas Osel nähha, ja ütles: ärra karda
ühtegi, sest minna ollen sinno jures ja
tahhan sind õnnistada minno Sullase
Abraami parrast! Issaak ehhitas senna
Altari, ja kulusas Jehowa Nimme (S.
149.), ja löi seäl ommad Telgid üles,
ja temma Sullased kaewasid Kaewo, ja
leidsiwad Bet.

S. 158. Runningas Abimelef kahhet-
ses sedda peagi, mis temma Maal I-
saakile olli liga tehtud; ta tuli Kerarist
senna temma jure omma Wäe, Pealik-
kudega, ja ütles Issaakile: Meie näme
diete, et Jehowa on sinnoga, ja et sinna
olled Jehowast õnnistud; separrast olgo
Wanne sinno ja meie wahhel, et sa meie
kurja ei te; selle peäle tahhame Seadust
sinnoga tehha —. Issaakil ei olnud Nou-
ühhegile Kurja egga Eiga tehha; ta tootas
sedda,